

30-05-08

Resum de la intervenció del president de la Generalitat a les Jornades Anuals del Cercle d'Economia

Reptes de país

- Aquest és un govern que, en els grans temes, té i tindrà la mà estesa al principal partit de l'oposició. Per sentit de país i per responsabilitat política.
- Dos reptes fonamentals: assegurar la competitivitat de l'economia catalana en el nou context de l'economia global; i assegurar una bona integració de la població immigrada que ha arribat els darrers deu anys i donar resposta a l'envelliment progressiu de la població. I que tot això no es pot fer a costa de posar en risc la cohesió social, és a dir que, d'aquí a deu, quinze anys, seguim essent un sol poble, de , si fa no fa, vuit milions d'habitants.
- Catalunya ha de capitalitzar-se per assegurar el seu futur. En capital físic: planificant i invertint en les infraestructures viàries, ferroviàries, energètiques i hídriques; capital tecnològic: apostant per una economia del coneixement basada en la recerca i la innovació; capital humà: reorientant l'educació amb criteris d'equitat i excel·lència; capital social: teixint el pacte que faciliti la integració de la nova immigració i el pacte intergeneracional que possibiliti la sostenibilitat del nostre sistema de benestar; i capital polític: optimitzant, respectant i prestigiant les nostres institucions d'autogovern.

El decàleg de Catalunya

- Agilitar el procés per als traspassos de competències, previstos a l'Estatut. No accepto que s'hagin de produir dilacions pel fet d'estar pendants de la sentència del TC.
- Espero del Govern d'Espanya que, partint de l'acceptació que les autonomies també són Estat, s'abordi sense resistències ni prejudicis el traspàs de les competències que l'Estatut contempla.

- Aplicació rigorosa de la DA 3a. de l'Estatut. Avui finalment, tothom accepta que fins fa molt pocs anys l'Estat no havia invertit en infraestructures bàsiques el que era necessari i el que era just a Catalunya.
- No aspiro a convèncer de les nostres necessitats a base de col·lapses. Els nostres arguments no necessiten desastres per ser convincents. Seria bo que es poguessin dur a terme sense la pressió dels esdeveniments quotidians o de l'excés de tacticisme. Crec que els resultats millorarien.
- Estic convençut que es produiran avenços significatius, tant pel que fa al calendari concret per al traspàs de Rodalies, com al nou model de gestió de l'aeroport del Prat, on podrem disposar de la Terminal Sud, aproximadament d'aquí a un any.
- Considera que l'agenda política, plantejada quinze dies abans de les darreres eleccions generals, ha estat entomada pel president del Govern d'Espanya. I res no em fa pensar que, malgrat les dificultats –que hi seran, sens dubte-, no hagi de tenir una evolució igualment favorable.

Nou sistema finançament

- Catalunya ha fet l'aposta de comptar amb els instruments polítics i financers adequats per poder decidir les orientacions estratègiques i per poder exercitar les polítiques necessàries.
- La negociació posa a prova un pacte polític. I això no admet –ara menys que mai- cap mena de frivolitat. Un pacte polític entre Catalunya –el poble i les institucions catalanes- per una banda i la legítima representació de la sobirania del poble espanyol, per l'altra.
- Es posa prova, també, la maduresa de Catalunya: Estem en un moment que exigirà molt de realisme i tenacitat. Que no admet posicions immadures, poc fonamentades o precipitades. Que no admet –menys encara del que ho admetia l'etapa anterior- les maniobres purament tàctiques, especulant amb el rendiment electoral a curt termini.
- Som aquí per resoldre problemes, no per crear-ne de nous. Som aquí per treure el màxim rendiment de les eines que tenim i que tant ens van costar. I no fan cap servei al país aquells que per impotència o per insatisfacció permanent donen per perduda la batalla abans de començar-la. Com tampoc

fan cap servei al país aquells que sembren, permanentment, dubtes sobre la nostra capacitat col·lectiva de resoldre amb èxit els reptes que tenim plantejats.

- No hi ha cap incompatibilitat entre l'aplicació d'un nou sistema de finançament i l'adopció de les mesures de política econòmica necessàries per superar les dificultats actuals. Ja he deixat clar que no accepto que això constitueixi un dilema.
- L'actual sistema no garanteix la suficiència financera, ni la capacitat tributària, ni l'actualització dels seus paràmetres, ni la seva transparència. Els mecanismes de solidaritat i d'anivellament penalitzen les autonomies que més contribució fiscal aporten. El resultat és que l'actual sistema de finançament limita el potencial de desenvolupament econòmic i social de Catalunya. I no dona resposta als canvis socials experimentats en els darrers anys. Aquesta és una situació que ni Catalunya, ni Espanya en el seu conjunt, es poden permetre.
- El Govern de Catalunya afronta aquesta negociació amb la ferma voluntat d'exigir que s'acompleixin les previsions contingudes a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Per tant, a través de la negociació bilateral amb el Govern d'Espanya, sense que això vulgui dir que ens neguem a la generalització del resultat obtingut en la negociació. Al que sí em negaré és a acceptar que s'apel·li al marc multilateral per rebaixar el que és legalment just i socialment necessari per Catalunya.
- Catalunya pot negociar, però ja no pot esperar. I per tirar endavant aquesta negociació el Govern de Catalunya compta amb un ampli suport polític i social. Veig amb certa esperança que es va construint un cert clima d'unitat entorn del Govern en aquesta qüestió. Senyal que s'ha pres consciència de la importància del moment decisiu en que ens trobem. Un moment que no admet ni la passivitat ni el pessimisme. Que exigeix acció tenaç i realista; i confiança en les nostres possibilitats col·lectives.

Lideratge, responsabilitat, treball

- Sembla que un dels defectes del país sigui complaure's en la descripció d'una suposada decadència. N'hem tingut mostres sobrades els darrers temps. Tot això és perdre el temps. Perdre un temps preciós que necessitem per pensar, projectar i treballar. Per no perdre els trens del present.

- A Catalunya li convé un lideratge compartit entre poders públics i societat sobre la base de la responsabilitat, de les responsabilitats clares, precises, concretes. En resum, objectius compartits, instruments potents, responsabilitat i treball.

Lideratge de país compartit

- El Govern per la seva banda, a través de la seva acció i a través del conjunt d'acords i pactes d'abast nacional, impulsa i lidera les grans apostes estratègiques del nostre país. Amb el convenciment que són bons instruments per guanyar aquells dos reptes que he esmentat en començar. Amb l'objectiu de garantir, en el que és la responsabilitat dels poders públics, aquesta capitalització a diferents nivells.
- Catalunya necessita empreses amb voluntat d'esdevenir líders multinacionals. I avançar en aquesta direcció requereix processos de desenvolupament empresarial, de cooperació i també de fusió.
- Catalunya ha de ser al pont de comandament de la política espanyola. No hem de resignar-nos, de cap manera, a ser mers espectadors passius o reivindicatius.
- No participo, en absolut, de les idees dels qui aspiren a ser-ne fora. Jo aposto per enfortir el nostre autogovern i, alhora, participar en la construcció d'una Espanya plural, on la immensa majoria s'hi senti còmoda.
- Comparteixo els objectius del Cercle. I crec que això em dóna força moral per demanar-los també a vostès a arriscar més, a reclamar el lloc i la presència que els correspon en el comandament de l'economia espanyola.
- Decideixin-se a demostrar que l'empresariat català és capaç d'implicar-se a fons. Hi ha companyies, corporacions, grups importantíssims per al desenvolupament i la internacionalització de l'economia catalana que, avui, podrien tenir capital majoritàriament català. De vostès depèn que canviï aquesta situació. Si hi són; si arrisquen, si juguen a fons... ens tindran al seu costat. No cal que els ho digui.

- Comparteixo plenament alguns dels principals objectius fixats pel Cercle: guanyar autoestima, creure en els propis projectes sense estar pendents dels demés, i estimular l'emergència de nous lideratges, polítics, socials i empresarials.
- El meu govern vol una societat civil realment significativa, realment forta, realment autònoma i immune a la natural tendència dirigista de l'Administració. Estic convençut que un país de qualitat, que ompli d'orgull a tots els seus ciutadans, ha de comptar amb uns poders públics responsables i diligents, tant com amb uns agents econòmics i socials dinàmics i innovadors i amb una societat civil viva, crítica, implicada. I que un país de qualitat no es fa des del dirigisme i l'intervencionisme dels poders públics, es fa des de la responsabilitat de tots els agents públics i privats i des de la confiança en la força col·lectiva que dóna la feina ben feta.